

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان

نشانی: تهران: میدان فاطمی، خیابان بهرام‌مصری، پلاک ۲۲ • تلفن: ۵۴ و ۸۸۹۳۶۲۷۰ • نامبر: ۸۸۹۲۵۴۶۷ • تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹ • تلفن امور آگهی‌های شهرستان‌ها: ۷-۴۴۰۱۹۸۰۵ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴۸ • توزیع: شرکت پیام‌رسان سبز • تلفن: ۶۶۲۸۷۳۴۴ • چاپ: صمیم

شترت

چهارشنبه ۱۷ مرداد ۱۴۰۳ • ۲ صفر ۱۴۴۶ • ۷ آگوست ۲۰۲۴ • سال بیست‌ویکم • شماره ۱۲۰۴۸۹۷ • صفحه

اذان ظهرتهران ۱۲:۰۱ • اذان مغرب ۱۹:۲۲ • اذان صبح فردا ۳:۴۴ • طلوع آفتاب ۵:۱۸

www.sharghdaily.com

aparat:tasvirshargh

Telegram:SharghDaily

youtube:sharghdaily

twitter:sharghdaily

instagram:sharghdaily1

آکادمی

تضاد همه با هیچ

بابک زمانی

نورولوژیست

رئیس سازمان نظام پزشکی اخیرا فرموده‌اند تضاد طب با «طب سنتی» تضادی کاذب است و دانش «طب گوارش» ریشه در کتاب قانون ابن‌سینا دارد.

تردیدی نیست که چیزی به نام طب سنتی اساسا محلی از اعراب در سیستم سلامت دانش‌بنیان کشور ندارد و متأسفانه این تضاد مثل تضاد «همه با هیچ» کاملا واقعی است و بخشی از توان سیستم سلامت کشور صرف «طب سنتی»‌ای می‌شود که به‌طور فعال در سلامت مردم مداخله کرده و از اهمیت دانش طب و لزوم سرمایه‌گذاری کافی برای آن در اذهان مردم و مسئولین می‌کاهد.

«طب سنتی» نه در سنت‌ها، بلکه در قوانین ضدعلمی ریشه دارد و رواج آن و حتی تأسیس دانشگاه‌های «طب سنتی» در سال‌های اخیر و اعتباربخشی دولتی به این نوع شبه‌علم جای سؤال دارد.

اشکار است که مفاهیم پایه طب جدید، من‌جمله گوارش، اساسا بر یافته‌های علمی استوار هستند و یافته‌های علمی مربوط به حال و آینده هستند، نه گذشته!
یوتویپای دانش در فرداست نه دیروز!
اهمیت «ابن‌سینا» هم در فلسفه و هم در نوعی نگاه طبقه‌بندی‌شده به تن آدمی است که برای اروپای اسیر در سیاهی قرون وسطی که علم‌الایدان در برابر علم‌الادیان به‌شدت در آن رنگ باخته بود جلوه داشت.

کرنه آنچه در مجلدات متعدد کتاب «قانون» از جاهای مختلف به‌عنوان درمان بیماری‌ها و نوع نگاه به بیماری‌ها گردآوری شده کوچک‌ترین ارزش علمی ندارد و انتشار عمومی آن با مجلدات نفیس توسط وزارت بهداشت حاوی این خطر هم هست که کسی با اعتماد به این‌گونه اظهارات از بالاترین مراجع پزشکی، خدای‌ناکرده برخی از این دست‌ورعمل‌ها را اجرا کند که بسیار خطرناک خواهد بود.

جای قانون یا همان دست‌خط قدیمی در موزه است، نه کتابفروشی!

اساسا معلوم نیست پزشکی و نظام پزشکی حیطه تأمین سلامت برای مردم است یا تولید افتخار از طریق گذشته؟

آقای رئیس گویبا مطلع نیستند که این‌گونه افتخارآفرینی از طریق ارجاع به گذشته واکنشی مختص به جوامعی است که از عقب‌ماندگی رنج می‌برند. جامعه پزشکی ایران شامل پزشکیان است که آموزش پزشکی خود را در ایران شروع کردند و اکنون در اقصی‌نقاط دنیا پراکنده‌اند و از پیشروترین جوامع هستند و نیازی به تولید افتخار از طریق گذشته ندارند و با شرکت در پروژه‌های متعدد تحقیقاتی-بین‌المللی که نتیجه آنها در آینده معلوم خواهد شد، نقش بزرگی در دانش طب بازی می‌کنند.

اگر «ابن‌سینا» هم امروز زنده بود، چاره‌ای جز مهاجرت برای ادامه تحصیل شیوه دانش‌بنیان زندگی‌اش پیدا نمی‌کرد!

اینها همه بدیهی است اما عجیب‌ترین نکته خود جناب رئیس است که در جایگاهی که زمانی بسیاری بزرگان چون دکتر حفیظی و دکتر فاضل نشسته بودند تکیه زده‌اند، اما تفاوت بین اندیشه‌های خود و مسئولیت‌های این جایگاه را نمی‌شناسند.

این درست است که بسیاری از پزشکان در انتخابات سازمان نظام پزشکی شرکت نمی‌کنند و جایگاه ایشان برآمده از انتخاب اکثریت پزشکان نیست؛ اما گویا خود ایشان هم خود را سخنگوی جامعه پزشکی نمی‌دانند.
جامعه‌ای که بنابر تحصیلات مدرن خود با این نظریات به‌شدت مخالف است و اساسا این‌گونه نظرات ریشه بزرگ‌ترین مشکلات زندگی او و عامل یبازری و مهاجرت او هستند.

امسال هم در روز خبرنگاران، تعدادی از اهالی مطبوعات در زندان و بازداشت به سر می‌برند. این روند در دو سال اخیر شدت گرفته است. گاهی فراموش می‌شود وظیفه خبرنگاران بیان حقایق است، حتی همان حقایقی که به مذاق برخی مسئولان خوش نمی‌آید. البته هر بار در پس هر برخوردی که با خبرنگار می‌شود یا بازداشتی که می‌شود و شب‌ها و روزهای بسیار را پشت میله‌ها می‌گذرانند، جرمی دیگر نیز در نظر گرفته می‌شود. جرمی دیگر تا فراموش شود که او به چه دلیل نباید در رسانه خود باشد.

بازداشتی‌ها و حکم‌دارها

در همین امروز حداقل پنج خبرنگار به دلیل انتشار مطلب و شکایت در زندان هستند. تعداد کسانی که حتی بعد از عفو بهمن‌ماه ۱۴۰۱ هنوز دارای حکم هستند خیلی بیشتر است. در هر تحریریه روزنامه‌های مستقل، حداقل دو سه نفر هستند که حکمی تعلیق دارند یا روزهایی را در بازداشت گذرانده‌اند. درحال حاضر در گوشه‌وکنار ایران، پریسا صالحی، ویدا ربانی، روح‌الله نخعی و کامیار فکور درحال گذراندن حکم خود هستند. یاشار سلطانی و دو نفر دیگر نیز قبل از انتخابات به خاطر اجرای حکم روانه زندان شده‌اند.

چند نفر از خبرنگارانی که حکم داشته‌اند نیز مدتی است احکام آنها متوقف شده است. فهرست آنها طولانی‌تر است.

همان‌طورکه تعداد کسانی که حکمی تعلیقی را در پرونده خود دارند و همواره باید مراقب باشند تا این حکم به مرحله اجرا درنیاید. این فقط بخشی از زندگی حرفه‌ای خبرنگاران و روزنامه‌نگاران ایران یا به طور خلاصه تهران است.

رابطه قدرت با خبر

در تهران شرایط برای انعکاس آسیب‌ها و مشکلاتی که برخی مسئولان برای خبرنگاران فراهم می‌آورند، آسان‌تر است. اگر دستی شکسته شود، اگر ضرب‌وجرحی رخ دهد، خبرنگاران تهرانی راحت‌تر مسئله را بیان می‌کنند. همکارانشان، سردبیران و مدیران مسئول از آنها

پارک غیرمجاز خودرو علاوه بر اینکه یک اقدام ناپسند و موجب مزاحمت و تجاوز رانندگان خودروها به حریم عابران پیاده است، چهره شهر را تغییر داده و تا چشم کار می‌کند نوتنه‌هایی رنگارنگ، با طنزی تلخ روی دیوارها و درب منازل و مغازه‌ها دیده می‌شود که بی نظمی و نمایی زشت را تحمیل کرده است. عکس:کبری رضایی،همهر

یاد همکاران در بند

کیسوفغفوری

حمایت می‌کنند و یا حداقل انجمن صنفی برای خود دارند که مسائل را با این نهاد در میان بگذارند. نهادی که در بیشتر مواقع گوش شنواست تا دستی همراه. اما همین هم غنیمت است. اما هنگامی که خبرنگاران در شهرستان با مشکلی روبه‌رو می‌شوند -مثل ماجرای خبرنگار ارومیه که هنگام تهیه گزارش کتک خورد یا خبرنگار محیط‌زیستی که در ماجرای ساخت کارخانه‌ای در شمال کشور به مرگ تهدید شد- عملا خودشان هستند و خودشان.

مردم و خبرنگاران

می‌دانید یکی از مسائلی که هر خبرنگاری با آن روبه‌روست، جایگاه او در اجتماع است؟ این روزها اگر کسی بداند که حرفه شما خبرنگاری است و برای آن درس خوانده‌اید، اولین واکنش این است: «شما که

یادداشت

سایه‌های موازی

وحیدمعمذنژاد

دولتمردان با ساختار شفاف و نه پوششی بیان شود، رسالت اصلی خود را آشکار خواهد کرد؛ والا خبری که با الگوی خاص بخواد تنظیم شود و بر آن تنظیم‌گر نصب شود از مجاری دیگری سر در خواهد آورد.

حال با این توصیف کلی، تجلیل اگر به منظور بهره‌برداری سیاسی صورت گیرد، بر صاحب خبر و خبرنگار و همچنین مدیرمسئول آن عسر و حرج است؛ درغیراین صورت کاملا شایسته و بایسته است.

دوره‌های تابستانی «فیلمو مدرسه» روزانه ۴۵۰ هزار دقیقه تماشا می‌شوند

«هوش مصنوعی» پرمخاطب‌ترین دوره‌مهارتی «فیلمو مدرسه» شد

درخواست‌های مکرر از سمت مخاطبان دریافت می‌کردیم که یک گواهی معتبر برای پایان هر دوره در نظر بگیریم.

درحال حاضر بیش از ۶۰ دوره آموزشی و مهارتی در «فیلمو مدرسه» ارائه می‌شود اما فقط ۹ دوره «زبان کره‌ای مبتدی و پیشرفته»، «کارگاه رباتیک»، «تایپوگرافی فانتزی»، «هوش مصنوعی»، «فیلم‌سازی با موبایل»، «تدوین: نرم‌افزار پریمیِر»، «اسکرچ»؛ برنامه‌نویسی تصویری»، «برنامه‌نویسی پایتون» و «سراشپز» قابلیت

روزها

چند کلام با

رئیس‌جمهور به

بهانه روز خبرنگار

محمدهادی جعفریور

وکیل دادگستری

تقارن زمانی ۱۷ مردادماه -که به پاس خدمات و تلاش سربازان قلم، خبرنگاران شریف با عنوان روز خبرنگار

در تقویم رسمی کشور تعریف شده-

با روزهای آغازین ریاست‌جمهوری دکتر پزشکیان، بهانه مناسبی است

تا با رئیس‌جمهور محترم پیرامون مشقت‌ها و سختی‌های کار و فعالیت حرفه‌ای قشر مخلص خبرنگار سخن گفته و توجه ایشان را به‌عنوان عالی‌ترین مقام اجرایی کشور به مصائب و مشکلاتی‌که خبرنگاران شریف در مسیر فعالیت‌های خویش با آن روبه‌رو هستند جلب کرد. جناب پزشکیان، آنچه از سوی جناب‌عالی و حلقه دوستان نزدیک به شما در ایام تبلیغات به‌عنوان برنامه‌ها و اهداف شما عرضه شد، مبین اعتقاد عملی به نقش رسانه و رسالت اهالی رسانه بود که نقد حکمرانی، اصلی‌ترین تکلیف تعریف‌شده برای این جماعت است. لذا همیاکردن شرایط مناسب و حرفه‌ای برای به‌منصه ظهور رسیدن رسالت خبرنگاران مقدمه واجب تحقق این ادعاست.

آقای رئیس‌جمهور، دیرزمانی است که احترام خبرنگار و تکریم واقعی او به‌صندوقچه فراموشی سپرده شده، دایره فعالیت حرفه‌ای ایشان روزبه‌روز مضیق و تنگ‌تر شده، طوری که دایره اختیارات ایشان را محدود به رپرتاژ و گزارش‌نویسی آن هم راجع‌به موضوعاتی‌که مسورد تأیید حکومت است سوق داده، برای تبعیت از این الزام ناجوانمردانه از عدم امنیت شغلی و تأمین قوت لایموت به‌عنوان اهرم فشار استفاده می‌شود که نهایت بی‌خردی در برخورد با یکی از ارکان دموکراسی و شیوه حکمرانی بر مبنای جمهوریت است.

در جامعه‌ای که احترام قلم و صاحبان قلم به قیاس ریال و تومان سنجیده می‌شود، هیچ روز و مناسبتی مبارک نبوده و نخواهد بود؛ چراکه حرمت و ارزش مخلوقات این جماعت واجد اهمیت و ارزشی به‌مراتب والاتر از درآمد و حقوق مکفی است.

خبرنگاران، مورخان معاصر هر

روز و لحظه‌ای از تاریخ سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و… جامعه هستند که اگر ذهن و فکرشان را دغدغه‌ای جز اجابت تکلیف حرفه‌ای خویش پر نکند، عقابت آن جامعه هرچه باشد خیر و صلاح نخواهد بود. کاش برای یک بار هم که شده به عوض تبریک‌های پرتکرار و بی‌مفهوم، به فلسفه وجودی ایشان فکر می‌کردیم.

کاش برای یک بار هم که شده به آثار درست و متبیط حرفه شریف خبرنگاری فکر می‌کردیم تا متوجه این مهم می‌شدیم که نه‌تنها تحقق دموکراسی، بلکه عینیت‌بخشی به غالب وعده‌های حاکمیتی و تأمین توقعات ملت در گرو رسالت این حرفه شریف است و این رسالت از آن‌چنان اهمیتی برخوردار است که مقنن تنها و منحصرا برای اهالی رسانه و مطبوعات اختیار نقد حکمرانی را به‌موجب تبصره ذیل ماده ۳ قانون مطبوعات تشریح کرده. با این‌همه، نه به‌رسم لفاظی‌های مکرر که سال‌ها با یک تبریک ساده بدون توجه به نیازها و ضرورت‌های حرفه‌ای خبرنگاران عزیز که صرفا به زبان آمده و هیچ بازتاب و بازخورد مؤثر و عملیاتی از پاسداشت این حرفه دیده نمی‌شود، بلکه به این توقع که در دولت چهاردهم شاهد تحقق ایدئال‌های حرفه خبرنگاری بوده، امنیت شغلی و صیانت اجتماعی-قضائی درخور و شایسته‌ای برای این جماعت مورد نظر قرار گیرد، ۱۷ مردادماه را به خبرنگاران واقعی سرزمین، آنان که شرافشان را وثیقه قلم خویش کرده‌اند، شادباش گفته.

آرزو می‌کنم با تدبیر و درایت آقای رئیس‌جمهور شاهد روزی باشیم که حرمت و تقدس قلم و صاحبان قلم به‌غایت مطلوب درک شود.